वनपव

५२ ॥ प्राक्कतानीतिसंबंधः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ चिकीर्षेदिति यःसाधूनांछिद्राणिधनादिहीनतयारिकानिश्राद्धादीनियःविष्टणोतिधनादिदानेनविष्टणोतिविशेषतःपि दधाति ॥ ५५ ॥ सःकल्याणंमोक्षोपायंकर्तुमिच्छेदेव साधुसेवनजासुण्यान्मुमुक्षाउदेतीत्यर्थः ॥ ५६ ॥ यथिति मुमुक्षापवितापनाशपूर्विकैवोदेतीतिभावः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ अधर्माइति लुच्याःधर्मशून्याअपि गन्यतमेनयेनकेनचिद्षिपापात्परिमुच्यतद्दस्यनुषज्यते सब्राह्मणःकेनस्यायेनस्यातेनेटशएवस्यादितिश्रुतिहिंघमेषुधमौसितिषया ज्ञानोस्पत्तीत्वेकएवश्रवणादिमागौ कर्मेणेति येनतेनेतिज्ञयतयस्तीर्थाब नान्यःपंथाविद्यतेयनायेतिश्रूयते

विरोत्तम् ॥ एवंश्रुतिरियंबह्मन्धमेषुप्रतिदृस्यते॥५२॥ पापान्यबुध्वेहपुराकतानिप्राम्धमेशीलोपिविहंतिपश्यात्॥ धमोराजन्त्रदतेषू |पमांपमेहपेणहणे:कृपाइवाटना: ॥तेषांदम:पवित्राणिप्रलापायमंसंश्रिता:॥सवँहिविद्यतेतेषुशिषाचार:सुदुलंभः ॥५९॥ मा गमकोपोदानमेवच ॥ एतचतुष्टयंबह्मन्शिष्टाचारेषुनित्यदा ॥ ६५ ॥ शिष्टाचारेमनःकत्वाप्रतिष्ठाप्यचसवेशः ॥ यामयंत्रभतेह ॥ थर्मेमित्येवसंत्रशासोशिष्टाःशिष्टसंमताः ॥६३॥ नतेषांविद्यतेटतंयज्ञस्वाध्यायशीलिनां ॥ आचारपालनंचेवद्वितीयंशिष्टलस् ान्छेद्राणिसाधूनांविद्यातियः ॥ ५५॥ पापंचेत्पुरुषःकृत्वाकृत्याणम्भिष्यते॥ मुच्यतेसर्वपापेभ्योमहाभ्रेणेवचंद्रमाः ॥ ५६॥ [हाप्राज्ञीयमेव्यायमप्रच्छत ॥ शिष्टाचारंकथमहंविद्यामितिनरोत्तम ॥६० ॥ एतदिच्छामिभद्रतेश्रोतुंधमेशतांवर॥वित्तोमहा यज्ञोदानंतपोवेदाःसत्यंचिद्यासत्म ॥पंचैतानिपवित्राणिशिष्याचारेषुनित्यद्य ॥६२॥कामकोधौ मादात् ॥ ५३॥ पापंकत्वाहिमन्येतनाहमस्मीतिपूरुषः ॥ नंतुदेवाः प्रप्संतिस्वस्येवांतरपूरुषः ॥ ५८॥ विकीषेदेवकल्याणंश्रद्धा यथादित्यःसमुद्यन्वेतमःपूर्वेव्यपोहति ॥ एवंकल्याणमातिष्ठन्सवंपापैःप्रमुच्यते ॥ ५७॥ पापानांविद्धाधिष्ठानंलोभमेवहिजोत्तम ॥ लुब्धाःपापंव्यवस्यंतिनरा ६६॥ वेदस्योपनिषत्सत्यंसत्यस्योपनिषद्दमः॥ द्मस्योपनिषस्यागःशिषाचारेषुनित्यदा॥ ६७॥ व्याधउवाच = 63 ण ॥ ६४॥ गुरुशुश्रूषणंसत्य हेंद्यउवाच सत्विघोम कर्मणायेनतेनेहपापाहिज वशैकवादभंलाभमनाजव नातिबहुश्रुताः॥५८॥अ रुषाणांयत्कुवंतेपापमिहत्र िरमस्यकः॥ वसनस्येव तसानश्क्यात्यतान्यथा ॥ मतेच्याधतइवीहियथातथं

धर्मस्यरूपमिवरूपंयस्यतेनदंभेनआढताः तेषांदंभिनां आरुवदंभिनांसाधूनांचिवशेषानवगमात् तेषुदंभिषुशिष्टाचारःमुदुर्ठभःदुर्बोधइत्यर्थः ॥ ५० ॥ ६० ॥ ११ ॥ शिष्टाचारमाह यज्ञइति ॥ ६२ ॥ तंदतंत्वेच्छोपात्तामितियावत् बत्तोधीतेत्वतुर्हेषिसतेदतिमेदिनी ॥ ६ ४ ॥ ६ ५ ॥ अतोन्यथागुरुशुश्रूषणाद्यभावे ॥ ६ ६ ॥ वेदस्येति उपनिषद्गहस्यं सत्यं ब्रह्म तद्द्यानेवेदोनिष्फल्ड्स्यर्थः एवंद्माभावेसत्यंनास्तित्यागाभावेदमोपिनास्तीत्यर्थः ॥ ६ ७

म.भा.दी.

18621

Digitized by Google